

“ԹՈՂ ՏՈՒԻՔ ՄԱՆՐ ՏՂՈՅԸ ՈՐ ԻՆԵՒ ԳԱՆ.” ԳՈՒԿ. ԺԸ. 16:

ՀԱՏՈՐ ԻԷ.

ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՈԼԻՍ, ՄԱՅԻՍ 1, 1898

ԹԻՒ 5

Այս անգամ աղէկ սեպեցինք մեր փոքրիկ ընթերցողներուն պատեհութիւն տալ որ առանց օգնութեան այս պատկերին նայելով ըսեն թէ ինչ կը ներկայացնէ այն, և Աւետարաններուն մէջ գտնեն այն տեղերը ուր այս տեսարանը կը նկարագրուի:

ՃԵՄԱՐԻՏ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ ՄԸ
Տղայ մը կար, որուն հայրը մեռած էր և մայրը շատ աղքատ էր: Այս տղան շատ կը փափաքէր դպրոց երթալ, մայրն ալ կը փափաքէր ղրկել, բայց ստակ չունէին: Վերջապէս տղան խորհելով կ'ըսէր, «Յիսուս փրկիստոսի նամակ մը պիտի գրեմ և

մեր կարօտութիւնը և աղքատութիւնը պիտի յայտնեմ Սնոր, Թերևս մեզի օգնէ:» Բիւ մը վերջը դրիւ մը ձեռքը առնելով այսպէս գրեց. «Սիրելի Յիսուս փրկիստոս, իմ հայրս մեռած է, և իմ մայրս շատ աղքատ ըլլալով զիս դպրոց ղրկել կարող չէ: Կը խնդրեմ փեղմէ որ ճամբայ մը ցուցնես: Դուն, ով Տէր, կարող ես: Բոլ զօրութիւնդ ամէն բանի համար բաւական է: Իմ աղօթքիս մօտիկ ըրէ, Բոլ անուանդ համար: Ամէն:»

Ետքը տղան իր նամակը պահարանի մը մէջ դնելով անոր վրայ այսպէս գրեց,

“ԱՌ. ՅԻՍՈՒՍ ՔՐԻՍՏՈՍ
ԵՐԿԻՆՔ”

Յետոյ նամակատունը տարաւ զայն: Նամակատան պաշտօնեաները պահարանին վրայ գրուածը կարդացին սքանչանալով, և իրարու ըսին, «Այս նամակը ի՞նչ պիտի ընենք:» Սնոնցմէ մէկը ըսաւ, «Քարողիչի մը տանք, քանզի երկինքին մէջ նամակատուն չկայ:» Բոլորը պատասխանեցին, «Այո, այդպէս շատ լաւ կ'ըլլայ:» Եւ նամակը քարողիչի մը տուն: Նոյն իրիկունը մեծ ժողով մը կար քաղաքին մէկ եկեղեցիին մէջ: Ժողովին մէջ նամակը կարդացուեցաւ: Նամակը գրողը հին կը գտնուէր: Ժողովականները բոլորն ալ զարմացան, և նամակին ուշադրութիւն տուին: Ետքը հարուստ կին մը ելաւ և ըսաւ, «Տղան դպրոց պիտի խրկեմ, և ես պիտի հոգամ իր բոլոր պէտքերը:» Տղան և իր մայրը կ'ուրախանային որ Տէր Յիսուս այսպէս օգնութիւն ղրկեց անոնց: Մենք ասկէ կը հասկնանք որ Յիսուս տեսաւ նամակը, և տղուն խնդիրը լսելով կատարեց և իր հաւատքը վարձատրուեցաւ: Այս պատմութենէն կը սորվինք մեր կարօտութիւնը Յիսուսի յայտնել:

Թարգմ. Անգլ.
Ա. Բ. Գ.

Կ. պոլս.

Այս ներսի կողմի երեսներուն վրայ կը տեսնէք երկու շատ երևելի անձե-
րու պատկերները: Այս երեսին վրայ
գրուածը կը ներկայացնէ Տիկին
Հարիէթ Պիչըր Սթօն, որ «Աղբար
Թովմասի Տնակը» գրեց: Այս գիրքը
Ամերիկայի մէջ շատ զարմանալի հաւ-
բաւ և ազդեցութիւն ունեցաւ 43
տարի առաջ: Շատ մը Եւրոպական
լեզուներու թարգմանուեցաւ, նաև
Հայերէնի ալ: Տիկին Սթօն ուրիշ
շատ գիրքեր ալ գրեց: Ծնաւ 1812ին
և անցեալ տարի մեռաւ: Այս պատ-
կերը 40 տարի առաջ հանուած է:

Դիմացի երեսի պատկերը
կը ներկայացնէ Չինաց ամե-
նէն երևելի քաղաքագէտը,
Լի-Հունկ-Չանկ, որ ծերու-
նի մըն է և կ'ապրի դեռ:
Անցեալ տարի Եւրոպայի
այլևայլ մայրաքաղաքները
և Ամերիկա այցելեց: Չի-
նաստանէն եկած վերջին
լուրերուն և այդ երկրին
Եւրոպական երկիրներուն
հետ ունեցած յարաբե-
րութեան պատճառաւ մաս-
նաւոր հետաքրքրութիւն կը
գրաւէ այս անձին պատ-
կերը:

ԻՆՉՈ՞Ւ ՏԵՐԵՒՆԵՐԸ ԳՈՅՆ ԿԸ ՓՈԽԵՆ

«Կարելի է հաղաթէն մէկը
չդիտել թէ տերևները ին-
չո՞ւ իրենց դոյնը կը փոխեն
աշունին», ըսաւ նշանաւոր
թուաբան մը անցեալ օր:
«Ընդհանուր և հին դա-
ղափարը սա է թէ բոլոր
այս փառաւոր կարմիր և ս-
կի գոյնը սառնէն յառաջ կու գայ: Տե-
րևներուն գոյն փոխելուն պատճառ-
ները գիտական կերպով բացատրելու
համար երկար և կնճռոտ քննութիւն
մը ընել պէտք կ'ըլլայ: Կարճ և
պարզ խօսելով՝ պատճառները ասոնք
են. Տերևի մը հիւսուածքին կանաչ
մասը երկու գոյնէ կը բաղկանայ, կար-
միր և կապոյտ: Այնպէս երբ հիւթը
ալ չըլլան չընել և ծառը աճելէ կը
գաղթի՝ տերևին հիւսուածքը կը ժան-
գոտի: Մասնաւոր պարագաներու տակ
կանաչ տերևը կարմիր կը փոխուի,
ուրիշ պարագաներու տակ դեղին
կամ գորշ գոյն մը կ'առնէ: Գոյնի
այս տարբերութիւնը յառաջ կու գայ
կանաչ հիւսուածքին նախնական տար-

րերուն իրարու հետ խառնուելու կեր-
պին տարբերութենէն և հողի, կլի-
մայի և օդի փոփոխութիւններէն:
Չոր և ցուրտ կլիմայ մը աւելի գեղե-
ցիկ տերևներ յառաջ կը բերէ քան
տաք և խոնավ կլիմայ մը: Այս պատ-
ճառաւ Ամերիկայի աշունը աւելի
չքեղ է քան Անգլիոյ աշունը: Տերև-
ներուն վրայ ուրիշ բաներ ալ կան որ
մինչև իսկ գիտութիւնը չկրնար բա-
ցատրել: Օրինակի համար. երբ նոյն
տարիքը և նոյն դիրքը ունեցող երկու
ծառ քով քովի կը մեծնան, ինչո՞ւ
մէկը աշունին փայլուն կարմիր կը

փոխուի և միւսը կը դեղնի, կամ ին-
չո՞ւ ծառի մը մէկ ճիւղը վառ գոյն
մը կ'առնէ, և միւս ճիւղերը միայն
դեղին գոյն մը կ'առնեն: Ասոնք այն-
պիսի հարցումներ են որոնց պատաս-
խանքն անհնար է ճիշտ ինչպէս ան-
հնար է բացատրել թէ ինչո՞ւ ըն-
տանիքի մը մէկ անդամը կատարե-
լապէս առողջ կ'ըլլայ և ուրիշ մը հի-
ւանդոտ: Այսպէս մինչև իսկ ծառե-
րուն տերևներուն մէջ գաղտնիքներ
կան զորս ոչ մէկ մահկանացու կրնայ
բացատրել: Ընդհանրապէս դեղինները
(ազլէ աղած) և կաղնիները (մէ-
շէ) ամենէն փայլուն գոյնները կ'ունե-
նան:

ՔԱՐՈՁ

(Պատ. Բէյր Հասաթն)

«Ու մոխիրը բանակէն դուրս մա-
քուր տեղ մը պիտի հանէ»
Ղևառ. Զ. 11:

Եթէ մէկը մեզի ըսէր որ աղբի ա-
մանը երթանք քանի մը օգտակար
դասեր սորվելու անկէ, այս պատ-
ուէրը մեր ականջին հաճելի պիտի
չգար. և սակայն մինչև անգամ անոր
մէջէն շատ կարեւոր դասեր կրնանք
առնել: Հին ժամանակները Աստուած-
շատ հրահանգներ կու տար իր ժողո-
վուրդին թէ ինչպէս զոհ մատուցա-
նելու էին, և նոյնչափ հոգա-
ծութեամբ կը պատուիրէր
թէ մոխիրը ինչ ընելու էին:
Մոխիրը անդգուշութեամբ
ասդին անդին պիտի չնետու-
էր, այլ՝ յարգանք պիտի
ժողովուէր և «մաքուր տեղ
մը» պահուէր: Այս հրամանը
շատ կարեւոր էր, քանզի մեծ
բանակի մը և տաք երկրի
մը մէջ, ինչպէս էր Իսրայէ-
լացիներունը, եթէ մոխիրը և
աղբը ասդին անդին նետ-
ուէր, շուտով հիւանդութիւն,
մինչև անգամ համաճարակ-
ներ, պիտի գային ժողո-
վուրդին վրայ: Ուստի եթէ
Աստուած այնչափ հոգ կը
տանի իր ժողովուրդին ա-
ռողջութեանը որ մոխիրին
համար անգամ հրահանգներ
կու տայ, վստահ եղէք որ
այս պատուէրներուն մէջ ձե-
զի ալ սորվելու բան կայ:

Պէտք է որ, օրինակի հա-
մար, մոխիրին վրայ յարգան-
քով նայինք: Չենք կրնար
այսպէս չընել եթէ խոր-
հինք թէ մոխիրը ինչ էր ժամանա-
կաւ: Մարմինին նկատմամբ շատ դիւ-
րին կը հասկնանք այս: Երբ մեր սի-
րելիներէն մէկը մեռնի, չենք խորհի-
ր միայն խեղճ մարմինին վրայ որ կը մը-
նայ մեր քով, այլ կը յիշենք թէ նրա
ջեցեալը ո՞րչափ սիրելի էր մեզի, կը
յիշենք անոր քաղցր խօսքերը և սի-
րալիր գործերը, և ասոնց համար կը
յարգենք մարմինը որ հիմա փոշի է
ու փոշիի պիտի դառնայ, մոխիր է ու
մոխիրի պիտի դառնայ: «Մաքուր
տեղ մը» կը դնենք զայն տրտմու-
թեամբ և աղօթքով, քանզի Յիսուս
անոր յարութիւն առնել պիտի տայ
օր մը:

Վառարանին մէջի մոխիրներն ալ

ասկէ շատ չեն տարբերիր: Ասոնք ալ շատ գեղեցիկ էին ատենօք, երբ էին պրանչելի ծառեր և իրենց ճիւղերը հովէն կը տարուբերէին արևին լոյսին հետ խաղալով, և թռչուններուն հանգըստարան և յոգնած կենդանիներուն զովացուցիչ շուք կը մատուցանէին: Ոհ, այդ ժամանակները խիստ գեղեցիկ էին: Բայց հիմա, ամէն կերպով մեղի ծառայելէ ետեւ, միայն մոխիր են: Յիրաւի պէտք է յարգենք ինչ որ կը մնայ անոնցմէ, յիշելով թէ ատենօք ի՞նչ էին և ի՞նչ գործեր տեսան:

Մոխիրներու շատ տեսակներ կան, բայց պէտք է նոյն յարգանքը ցուցնենք անոնց ամենուն ալ: Օրինակի համար, ո՛րչափ պատկառանք կ'ազդէր սեղանին վրայ այրուող զոհը: Աստուծոյ շատ հաճելի էր և Անոր խաղաղութիւնը կու տար սիրտերուն մարդոց և կանանց, որ մեղանշած էին և յետոյ ապաշխարած: Ոհ, Աստուծոյ սեղանին վրայ այրուող զոհը շատ երևելի և վսեմ էր, բայց մոխիր դառնալէ ետքը բանի մը չէր դարձ. սակայն յիշելով թէ առաջ ի՞նչ էր մոխիրը, պէտք էր որ մարդիկ զայն յարգէին և «մաքուր տեղ մը» դնէին:

Երբեմն այս տեսակ մոխիրներ կը տեսնէք: Կը լսէք մարդոց վրայ որ առաջ շատ բարի էին և շատ բարեգործութիւններ կ'ընէին, բայց փորձուեցան և մեղքի մէջ ինկան: Մարդիկ կը քաշկըռտեն, կը ծաղրեն զանոնք և անոնց առաջուան լաւագոյն կեանքը յիշելով կը պախարակեն զանոնք: Այսպէս մի ընէք դուք, տղաքներ, այսպէս մի ընէք, այս մոխիրները մաքուր տեղ մը տարէք: Երբ պատահածը լսէք, մի երթաք և պատմէք ուրիշներուն: Մեղանշողին ալ երեսին մի դարնէք իր յանցանքը: Լսածնիդ տարէք այն տեղը ուր աղօթելու սովորութիւն ունիք և հոն խնդրեցէք Տէրօյմէն որպէս զի փրկէ խեղճ մեղանշողը: Այս ընելով մոխիրը դրած կ'ըլլաք մաքուր տեղ մը, ուր ձեզ կամ ուրիշ ու է մէկը պիտի չկրնայ վնասել, և ուր թերեւս փառաւոր կերպով յարութիւն պիտի առնէ:

Երբեմն աղտոտ խօսք մը կամ պատմութիւն մը կը լսէք, թերեւս առանց

լսել ուղելու: Ի՞նչ կրնաք ընել: Կրնաք զայն չպատմել, կրնաք չհաւնիլ անոր և ձեր սրտին մէջ չպահել զայն սիրելի բանի մը պէս: Միայն մէկ ապահով բան մը կրնաք ընել աղտոտ խօսքերուն. կրնաք զանոնք թաղել «մաքուր տեղ մը»: Բնաւ մի կրկնէք զանոնք, ձեր խորհուրդներէն դուրս վճռեցէք աղօթքով, եթէ ոչ շուտով ձեր հոգիներուն հիւանդութիւն պիտի պատճառեն:

Երբ աշուն կու գայ և գեղեցիկ տե-

րեւները մութ դոյն մը առնելով կը չորնան, պարտիզպանը կ'աւել և կ'այրէ զանոնք: Բայց ո՛ր կ'այրէ. ոչ թէ ձեր պատուհանին տակ որ սենեակը մութով լեցուի և ձեր աչքերը ցաւին. մաքուր տեղ մը կը տանի և կ'այրէ հոն ուր մութը մէկու մը վրաս չկրնար հասնել: Վարժուեցէք նոյնը ընել շատ մը բաներու: Միշտ բամբասանք կայ մէջտեղը, միշտ կ'ըսուին և կը կատարուին այնպիսի բաներ որ անհաճոյ են շատերու: Մի վառէք զանոնք ուրիշներուն պատուհանին տակ, մի երթաք և պատմէք ասոյին անդին: Տարէք զանոնք մաքուր տեղ

մը, որ Մէր կը կոչուի, և հոն այրեցէք զանոնք հանդարտութեամբ: Այս տեսակ մութը—աղօթքի և սիրոյ մութը—վեր, Տէրօյն կ'եղէ:

—○○○○—

ՈՒԱՇԻՆԿԹՈՂՆՅՈՒ ՏՂԱՔ ԻՆՉՊԵՍ

Կ'ԱՆՅՆԵՆ ԶԱՏԿԻ ԵՐԿՈՒՇԱԲԹԻՆ

Թերեւս Ուաշինկթըն քաղաքին տղաքը Ամերիկայի ուրիշ քաղաքներու տղոցմէն աւելի ուրախութեամբ կը ապաստեն Զատիկին գալուն: Ուաշինկթընի մէջ տղաք դպրոց չեն երթար Զատիկին երկուշաբթիին, և եթէ արեւը պայծառ ըլլայ, կամ մինչև անգամ եթէ երեսը ծածկէ ալ, եթէ անձրև չգար, այդ օրը տօնի օր մըն է հաղարաւոր պզտիկ երջանիկ տղոց համար: Հաւկիթ գլորելու օրն է այն: Հոն տղաք իրենց հաւկիթներով միայն տունին մէջ չեն խաղար, այլ զանոնք գլորելով կը զուարճանան Սպիտակ Տան, այսինքն Նախագահին բնակարանին, հարուային կողմը: Սպիտակ Գետինին առջև, շատ գեղեցիկ ընդարձակ տեղ մը յատուկ անոնց կը նուիրուի այդ օրը, որպէս զի հոն զուարճանան: Այդ գետինը Գործադիր Իշխանութեան վերաբերելուն համար միշտ մաքուր և կոկիկ է: Շատ մը պզտիկ բլուրներ և դարատափներ (սէտտ) ունի, ուստի շատ յարմար տեղ մըն է տղոց համար որ իրենց գանձերը գլորեն այդ դառն վայրերէն վար, որոնք բնութիւնը թաւիչի նման կանաչ խոտով ծածկած է: Տղաք միշտ զուարթ են բնութեամբ և այն մեծ օրուան առա-

ւօտը, եթէ ամպոտ ալ ըլլայ, պզտիկները յոյսով լեցուն, կ'ըսեն թէ կապոյտ երկինք կը տեսնեն և թէ շուտով արեւ պիտի ելլէ: Նախաճաշէն անմիջապէս ետքը քաղաքին ամէն կողմը կը տեսնուին տղաքը, փոքրիկ խումբերու բաժնուած, և իրենց զամբիւղները ձեռքերին իրարու կը ցուցնեն իրենց հաւկիթները, կը պատմեն թէ քանի հատ ունին և ամէնքը մէկէն կը խօսին գլորելու խաղին վրայ: Շուտով բոլոր հանրակառքերը կը լեցուին երջանիկ շատախօս տղոց բաղմութիւնով, որոնց կ'ընկերանան անոնց ծնողները, ծառանե-

ըր կամ խնամակալները: Սպիտակ Տան մօտերը հանրակառքերէն դուրս կը թափի այս աղակալից, իրար հըրմը շտկող բաղմունքները, որ քայքայով եկող մեծ բաղմունքեան հետ միանալով, ճամբայ կ'երեն դէպի այն գետինը, ուր հաւկիթ գլորելու խաղը պիտի սկսին: Շատ հաճելի է դիտել հաղարաւոր տղաք որ շարունակ շարժման մէջ են խոտին վրայ: Իրենց հաւկիթները պզտիկ բլուրէ մը թող տալով իրենք ալ անոնց հետը վար կը վազեն: Եւ թէեւ այսչափ շատուոր են խաղացողները, ամէն մէկը իր հաւկիթը կը գտնէ վարը, շատ անգամ կոտորած: Սակայն կը շարունակեն խաղալ միւսնոյն հաւկիթով մինչև որ անոր գեղեցիկ ներկուած կեղևը կտոր կտոր եղած կ'իյնայ, պատուաւած վերարկուի մը պէս: Շատ սղտիկներ հաւասարակշռութիւններն կը կորսնցնեն և բլուրէն վար կը գլորին հաւկիթներուն պէս, թէեւ կարելի է ոչ թէ անոնց նման շնորհալի կերպով: Ամբողջ օրը շարունակ բաղմունքիւն կ'երթայ կու գայ, նաև շատեր առաւօտուն իրենց հետ կը բերեն կէսօրուան ճաշը կողովներով և ամբողջ օրը հոն կ'անցնեն: Հարիւրն նախագահին վարչութեան ժամանակ այս տարեկան հանդէսներուն մէջ, կէս օրէն ետքը, ծովային զօրաց երաժշտական խումբը Սպիտակ Տան ետեւի սիւնաղարդ սրահին առջև կեցած մեծ փայլ մը կուտար տեսարանին, և ժողովուրդին շատ ակնթարթի կտորներ կը նուագէր մինչև իրիկուն: Երաժշտութիւնը երբ կարճ ժամանակ մը կը դադրէր, նախագահը սիւնաղարդ դաւիթը կը մտնէր միշտ իր ընտանիքին միւս անդամները և քանի մը մտերիմ բարեկամներ հետն առած: Այն ատեն խումբը կը նուագէր «Ողջոյն Պետին» եղանակը և ամէն մարդ կը ջանար կայմիլ յարմար տեղ մը՝ նախագահը ազէկ տեսնելու համար:

Հաւկիթ գլորելու այս զուարճալի սովորութիւնը Ամերիկեան ներքին պատերազմի ժամանակէն մնացած է: Այն ատեն կապիտալը չըջապատող գետնին դարատափները կը գործածէին տղաք: Բայց 1870ին այս տօնախմբութիւնները Գործադիր իշխանութեան Ապարանքին ետեւի կողմը եղան և անկէ ի վեր քաղաքին տղաքը առանձնապէս իրենք կը գործածեն այն տեղը Զատիկի երկուշաբթին, իրիկուն գէմ երբ արևը հորիզոնին վրայ իր ճամբուն ծայրին կը մօտենայ արևմտեան կողմը, բաղմունքիւնը կը սկսի ցրուիլ,

և ցերեկուան ձայներուն և շատախօսութիւններուն կը յաջորդէ իրիկուն հանդարտ լուսնիւնը, կամ թերեւ տատանող ծառերուն տկար սօսախունը (ձայն): Առաւօտուն մարդագետները ծածկուած կ'ըլլայ կոտորած հաւկիթներով և հաւկիթի կեղևներով, որոնք միւս օրը իրիկուն չեղած կը ժողկեն ծառաները, որոնց գործն է գետնին մաքուր պահել: Խոտին վրայ խաղացող պզտիկ տղաքները տուն կ'երթան անուշ երազներ տեսնելու, և այսպէս կը վերջանայ տղայոց Զատիկի երկուշաբթին:

ՏՆՏԵՍՆԵՐ

Սիրելի տղաքներ, տարիներ առաջ կարդացի շատ գեղեցիկ պատմութիւն մը որ ինծի օգտակար եղաւ: Չեղի պիտի պատմեմ: Պատմութիւնը Արուսեակ անունով պզտիկ աղջկան մը վրայ էր, որ ճիշտ ձեղի պէս երբեմն չար երբեմն բարի էր: Օր մը երբ անտառին մէջ նստած էր, շատ գեղեցիկ պայիկ (փէրի) մը իրեն եկաւ ձեռքը տուփ մը բռնած: «Արուսեակ», ըսաւ, «այս տուփը պզտիկ սիրուն պայիկներով լեցուն է, օրուան ամէն մէկ րոպէին համար մէյմէկ հատ կայ մէջը: Ամէն րոպէ որ չար ըլլաս, տուփին մէջի անոր համապատասխանող պայիկը կապարի պիտի դառնայ: Ամէն գիշեր անկողին երթալէդ առաջ բաց դայն որ տեսնես թէ արդեօք զաւկներէս մէկուն չարիք հասուցած ես թէ ոչ»: Արուսեակ անհամբեր անկողին երթալու ժամանակին կը սպասէր, բայց երբ կափարիք բացաւ, անկէ դուրս թռչող պայիկները նախատանօք իրեն նայեցան, քանզի իրենց ընկերներէն շատերը կապար դարձած՝ տուփին յատակը պառկած էին: Ամէն գիշեր նոյն բանը կը պատահէր, և երբեմն տուփը խիստ կը ծանրանար կապարեայ արձաններով և Արուսեակ լալով կը քնանար: Սակայն, վերջապէս քանի մը չարաթաշխատեղէն ետքը, գիշեր մը կափարիքը վերցուցածին պէս տուփին մէջի իւրաքանչիւր պայիկ դուրս թռաւ սիրուն ժպիտով, և աղջիկը հասկցաւ որ օրուան իւրաքանչիւր վայրկեանը ուղղութիւնով անցուցած էր:

Անշուշտ այս պատմութիւնը ճշմարիտ չէ, բայց երթալով թէ փոքրիկ ընթերցողներէս իւրաքանչիւրը այսպիսի տուփ մը ունենայ, արդեօք գիշերուան մէջ ծանր պիտի ըլլար իր տուփը թէ թեթեւ: Աւելի լրջօրէն խօսելով, սիրելի տղաքներ, Աստուծոյ ձեղի տուած խառնուրդ իւր ժամանակն է, դուք Անոր տնտեսներն էք և Անոր հաշիւ պիտի տաք: Գիտէք թէ տնտեսը ուրիշ մը ստացուածքին հոգ կը տանի: Մեզի ալ ըսուած է թէ «Տնտեսներուն մէջ կը փնտռուի որ մէկը հաւատարիմ դառնուի»:

Ամենէն աղքատ տղան երբ առտուանց կ'երթէ, առջևը ունի օր մը, որ այնչափ երկար է և ճիշտ այնչափ վայրկեաններ և ժամեր կը պարունակէ, որչափ ամենէն հարուստ իշխանին օրը: Խընդիրը այս է թէ ի՞նչ կ'ընէք օրերը զորս Աստուած ձեզի տուած է իրեն համար գործածելու: Չեղմէ ոմանք պիտի ըսեն, «Ի՞նչ կ'ընենք օրերը կրնար քարոզիչ ըլլալ և հիւանդներն ու աղքատները այցելել: Ողորմութիւն տալու ստակ չունինք, նաև ստիպուած ենք դպրոց երթալ և աշխատիլ, ուստի պէտք է խաղալու ժամանակ ունենանք»: Այո, պէտք է խաղաք, Աստուած կ'ուզէ որ զարգացնէք ձեր միտքերը զորոնք ինք ձեզի պարգեւած է, որպէս զի Անոր ձեզի համար պատրաստած գործը կարող ըլլաք կատարել ապագային մէջ, և կ'ուզէ որ խաղաք զօրացնելու համար ձեր մարմինը որ տուփի մը պէս իր մէջ կը պահէ միտքը: Ուստի երբ դաս կը սորվիք, հաւատարմութեամբ սորվեցէք, խաղի ժամանակ ալ հաւատարմութեամբ խաղացէք: Անոր հաւատարիմ տնտեսի մը պէս: «Ի՞նչ ըսել կ'ուզէք», կը հարցնէք դարձեալ, խաղի մէջ կը տեսնէք տղաքներ որ խաբեայ, կուտասէր և անձնասէր են, միշտ իրենց կամբը յառաջ տանիլ կ'ուզեն: Կը տեսնէք նաև ուրիշներ որ պատուաւոր, ծառայելու պատրաստ և անձնուէր են: Ասոնցմէ որոնք են բարի տնտեսներ: Կատարաստանեցէք: Սիրելի տղաքներ, մինչև իսկ խաղի ժամանակը կրնայ խնայուիլ և գործածուիլ Աստուծոյ համար, երբ ուրիշները մեր անձերէն նախամեծար կը համարինք և վտանակ կուր հանելու խաղաղութիւն կ'ընենք: Յիշեցէք որ կու գայ ժամանակ, երբ մեզի պիտի դրկուի սա պատգամը, «Տնտես, քու տնտեսութեանդ հաշիւը տուր», և եթէ ծուլութեամբ անցուցած կամ անձնասիրութեամբ գործածած էք Աստուծոյ տուած ժամանակը, ի՞նչ հաշիւ պիտի տաք:

ՄԱՐՏԻ ԹՈՒՈՅՆ ԱՇԽԱՐՀԱԳՐԱԿԱՆ ՀԱՆՆԵԼՈՒԿԻՆ ՊԱՏԱՍԽԱՆԸ

Տրուած պայմաններով շատ պատասխաններ կարելի էին, և այնպէս ալ եղաւ: Ստացայ — Անտեան լերինք, Ալպեան լերինք, Ապառաժ լեռինք, Վիթթորիալէնտ, Պալատ լերինք: Հետեւեալ անուանց տեղերը յարգած չէին պայմաններն. — Գ. Յ. Կ. — Ա. Ս. Ա. — Ա. Յ. Կ. — Ե. Յ. Պ. — Ե. Լ. Բաղմունքիւն էին կարգաւ առաջին և երկրորդ պատասխաններն. առաջինը — Էտով առաջինէն շահեցաւ մրցանակը Պ. Երուարդ Պետրոսեան, Մեղրիֆուն, և երկրորդէն Պ. Յ. Պալադեան, Անտիօիա Գոթեմ, Մեղրիֆուն:

Տարեկան բաժանորդագրութեան տարած, կտրիկ, ամէն տեղւոյ համար
Ամերիկայի Միութեան արաջ Ընկերութեան կողմէն
Արտօնատէր Դ. Բ. ԿԻՆԷ
Տնօրէն — Սմարտիկ Դ. Յ. ԶԵՐԻՔ
Ֆինանսներու Եղբայր Ամերիկեան խան
ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՈԼԻՏ
Ի ՏԳՐԱՆԻ Ա. ՅԱՌԱ ԳՈՅԱՆԱՆ